

तंद्रीआलस्यं ॥ १९॥ परिचाराहंपूजाहं ॥१०॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेचतुरधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०४ ॥ ॥ ७ ॥ सात्विति ॥१॥२॥ प्रतिश्रयैःआश्रयैःशयनासनाद्यैः

निक्षिप्यराजपुत्रीतुतंद्रांमानंतथैवच ॥ आतस्थेपरमंचलंब्राह्मणस्याभिराधने ॥ १९ ॥ तत्रसाब्राह्मणंगत्वापृथाशौचपरासती ॥ विधिवत्परिचाराहंदेववत्य
यतोषयत् ॥ २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिकुंडलाहरणपर्वणिपृथाद्विजपरिचर्यायांचतुरधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०४ ॥ ॥ ७ ॥
वैशंपायनउवाच सातुकन्यामहाराजब्राह्मणंसंशितव्रतं ॥ तोषयामासशुद्धेनमनसासंशितव्रता ॥ १ ॥ प्रातरेष्याम्यथेत्युक्त्वाकदाचिद्विजसत्तमः ॥ तत
आयातिराजेंद्रसायंरात्रावथोपुनः ॥ २ ॥ तंचसर्वासुवेलासुभक्ष्यभोज्यप्रतिश्रयैः ॥ पूजयामाससाकन्यावर्धमानैस्तुसर्वदा ॥ ३ ॥ अन्नादिसमुदाचारःश
व्यासनकृतस्तथा ॥ दिवसेदिवसेतस्यवर्धतेनतुहीयते ॥ ४ ॥ निर्भर्त्सनापवादैश्चतथैवाप्रिययागिरा ॥ ब्राह्मणस्यपृथाराजनचकाराप्रियंतदा ॥ ५ ॥ व्यस्ते
कालेपुनश्चैतिनचैतिबहुशोद्विजः ॥ सुदुर्लभमपित्यन्नंदीयतामितिसोब्रवीत् ॥ ६ ॥ कृतमेवचतत्सर्वयथातस्मैन्यवेदयत् ॥ शिष्यवत्पुत्रवच्चैवस्वस्त्वच्चसुसंयता
॥ ७ ॥ यथोपजोषंराजेंद्रद्विजातिप्रवरस्यसा ॥ प्रीतिमुत्पादयामासकन्यारत्नमनिदिता ॥ ८ ॥ तस्यास्तुशीलवृत्तेनतुतोषद्विजसत्तमः ॥ अवधानेनभूयोस्याः
परंयत्नमथाकरोत् ॥ ९ ॥ तांप्रभातेचसायंचपितापप्रच्छभारत ॥ अपितुष्यतितेपुत्रिब्राह्मणःपरिचर्यया ॥ १० ॥ तंसापरममित्येवप्रत्युवाचयशस्विनी ॥ ततः
प्रीतिमवापाय्यांकुंतिभोजोमहामनाः ॥ ११ ॥ ततःसंवत्सरेपूर्णेयदासौजपतांवरः ॥ नापश्यदुष्कृतंकिंचित्पृथायाःसौहृदेरतः ॥ १२ ॥ ततःप्रीतमनाभूत्वास
एनांब्राह्मणोब्रवीत् ॥ प्रीतोस्मिपरमंभद्रेपरिचारेणतेशुभे ॥ १३ ॥ वरान्दृणीष्वकल्याणिदुरापान्मानुषैरिह ॥ यैस्त्वंसोमंतिनीःसर्वायशसाभिभविष्यसि ॥
॥ १४ ॥ कुंत्युवाच कृतानिममसर्वाणिमस्यामेवेदवित्तम ॥ त्वंप्रसन्नःपिताचैवकृतंविप्रवरैर्मम ॥ १५ ॥ ब्राह्मणउवाच यदिनेच्छसिमत्तत्स्त्ववरं
भद्रेशुचिस्मिते ॥ इमंमंत्रंगृहाणत्वमाह्वानायदिवौकसां ॥ १६ ॥ ययंदेवंत्वमेतेनमंत्रेणावाहयिष्यसि ॥ तेनेतेनवशेभद्रेस्यातव्यंतेभविष्यति ॥ १७ ॥ अका
मोवासकामोवाससमेष्यतितेवशे ॥ विबुधोमंत्रसंशतोभवेद्भृत्यइवानतः ॥ १८ ॥

॥ ३॥ अन्नादिनासमुदाचारःसमुपसर्पणं ॥ ४॥ निर्भर्त्सनंधिक्कारः अपवादोन्नादेदूषणं पाठांतरेऽपदेशोव्याजःअप्रिययागालनरूपया ॥ ५॥ ६॥ ७॥ यथोपजोषंप्रियमनतिक्रम्य ॥ ८॥ शीलंशमादि दत्तंपरि
चर्या अवधानैरेकाग्र्यं एतैस्तुतोष यद्वाअस्याःपृथायाःश्रेयोर्थंअवधानेनसमाधिकालेयत्नमकरोत् यत्नेनतस्याःकल्याणंचितितवानित्यर्थः ॥ ९॥ १०॥ ११॥ १२॥ १३॥ १४॥ १५॥ १६॥ १७॥ १८॥